

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző: *Manno Pál*
Cím: *Barangolások Pest-Budán*

Osztályozás

Tárgy

92

Hely

Manno család

Idő

"1924"

Személy

*Barangolások
Pest-Budán*

Magyarország

1924. 5. 18.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Egy pesti görög család a Régiposta-utcából

A Belvárosnak a Dunára oldalgó utcácskája a Régiposta-utca. Valamikor a posta itt volt. Több apró, egy-két emeletes ház szegélyezte a jellegzetes belvárosi utcát. A 13-as számú keskeny kétemeletes házacská a félszáz évvel ezelőtti udvarkájával a pesti görög nagy-terménykereskedő Manno

Demeter (D. Manno) családi háza volt. Az öreg görög a piroskérgű buzát, aranysárga tengerit a gazdag Délről szállította. A szegedi superoktól remekelt bögös-hajókból, egyéb rekeszesen épült uszályokból egész dunai hajóhada volt.

Manno Demeter a macedóniai Clissoura városból 1850-ben telepedett be Pancsovára nagybátyjához, a folyómenti gazdag görög gabonakereskedőhöz, Pan-

csován ösmerte meg a jövődöbelijét, a bájos Auracher Jozefint, aki egy zimonyi hajóskapitány lánya volt. Akkor Pancsova, a Délvidék erősen a Balkánhoz tartozott, Demeter urfi, a clissourai fiatal görög kalmár is úgy látszik, meggyőződésesen tartotta a balkáni öklöjogot. Egyik nős barátja családjánál egész hétig valóságosan elzárta az egyzseri látásból megszeretett zimonyi szépséges Jozefinkát, tudniillik — minden akadálynak szivós, határozott elhárítása mellett — egész egyheti időbe került,

amire férj és feleség lehettek...! 1880-ban — üzletköre megnövekedésével — felköltözött Pestre. Előbb a Thonet-udvarban lakott, majd megvásárolta a Régiposta-utca 13-as házat, ahol 83-ik életévében bekövetkezett haláláig negyven éven át lakott. Bár jómaga magyarul akadozva beszélt, — hiszen az akkori üzletvilág nyelve inkább a német volt, a családi körben meg a görög beszélgetéshez ragaszkodott, — két fia és egyetlen leánya kiváló magyarok és a legnépszerűbb, jellegzetes belvárosiak lettek.

Manno Demeternek az otthoni berendezkedése, a házirendje is valami különleges, patriarhális izű volt. A kaput már délután 6 órakor bezáratta. Esti 9 órán túl pedig kimaradni senkinek sem volt szabad. Az éjszakai jövés-menést lefekvés után is ellenőrizte akként, hogy a kapucsengőt nemcsak a házmesterhez, hanem saját hálószobájába is bevezetette és ha időntul megszólalt a csengő, éjféli-kor sem volt lusta felkelni és megnézni, vajjon ki lehet a késői bolygó? Ez az életmód, ez a házirend nem volt inye szerint a két Manno-flunak, a sportolás terén világhírnevet szerzett Milliádesznek és Leonidásznak. Az eleven belvárosi fiékek olyaténképp akartak kifogni nya-

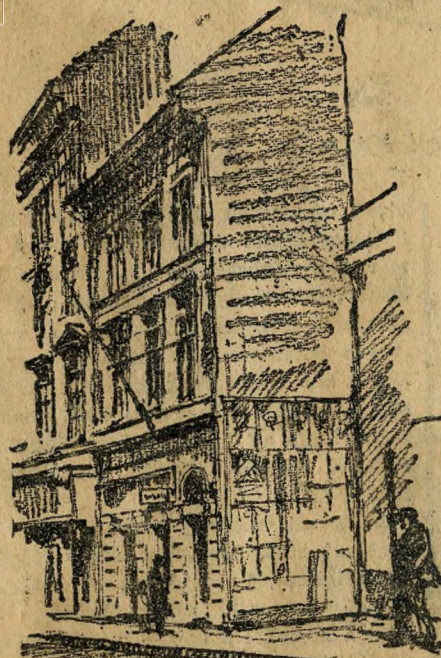
kas öreg apjukon, aki a sportolásait konokul ellenezte, hogy kapukulesot csináltattak. Amikor az öreg a turpisságra rájött, nem szólt a legényeknek, hanem sebtiben belsejüket csináltatott a kapuhoz. Jöttek azután az éjszakai madarak, s a kulesot a zárban kezdték meglepődve forgatni. A kules jólfordult, de a kapu csak nem nyílt ki... Szégyenszemre kénytelenek voltak csengetni... Az emeleti ablak hamar felpattant. Az öreg ur kérdésére szontyolodottan megszólaltak a fiuk:

— Mi vagyunk, atyus!... A Milti!... A Leon!...

— Az nem lehet! — felelte kurtán az öreg görög, — az én jó fiaim nem ilyen haszontalan éjszakai csavargók!... Azok már régen alusznak! — És becsapta az ablakot. A fiuk mehettek vissza a Törökcsacsiba Ráth Aladárékhöz, vagy várhatták az utcán a reggeli kapunyitást... Akárhányszor, amikor az öreg Elischer orvos ur mozgékony fia: Gyula és Vill (a Nemzeti Hajósegylet későbbi elnöke), Kolerich Béla, Fridvalszky Zoltán (a Fridvalszky Sándor ügyvéd fia, a híres pesti szépség Fridvalszky Sasának a fivére) futtyjelzéssel a Korona-kávéházba hívták a Manno-flukat, a 13. szám alatti madárkalitkába zárt híres sportbajnokok — nyak-, fej- lábtörést, legalábbis nadrágszakadást kockáztatva — letegeroltak az emeleti ablakból a köves utcára, mert a találfékonyság, a kezdeményező erő nem hiányzott a Manno-flukból. Még legénykoruk legkezdetén valami miatt összezörrentek Fridvalszky Zoltán cimborájukkal és setét este, a csendes Régiposta-utcaóról valamilyen rejtelmes kapualjába behúzták, jól — eldöngették... A méltán megsértődött Zoltán pajtás, aki lehetett már vagy elsőéves jogász, másnap két segédjét — véres elégtételt szerezni — elküldte a Manno-flukhoz. A »fiuk« látszólag legnagyobb meglepődéssel, méltatlankodással fogadták a tökéletesen megzavarodott

Manno Miltiadesz,
a világhírű sportbajnok

A Régiposta-utcai 13-as számú
rég Manno-ház